

c) i Luxembourg: ved begrænset gyldighedsperiode for tilladelser udstedt til udlændinge (artikel 21 i lov af 2. juni 1962).

Artikel 4

1. Den frie udveksling af tjenesteydelser medfører for de begunstigede ret til at udføre forskelligt forberedende arbejde, som er nødvendigt for udøvelsen af deres virksomhed, særlig opsøgning af kunder gennem annoncering, salgsfremmende foranstaltninger og afslutning af kontrakter.

2. Med henblik på udøvelse af ydelser i ydelsesmodtagerlandet udøver de begunstigede midlertidigt deres virksomhed uden at etablere sig og for et tidsrum, der svarer til ydelseernes karakter, idet centrum for deres erhvervsvirksomhed forbliver i en anden medlemsstat.

Yderen kan imidlertid i modtagelsesstaten i lighed med dennes statsborgere erhverve, leje, bruge og afhænde løsøre og faste ejendomme, som han har brug for til udøvelse af sin virksomhed, for så vidt som disse ejendomme taget som helhed ikke udgør en varig og permanent etablering i form af filial eller agentur.

3. Hvis de i stk. 1 og 2 anførte ydelser medfører flytning af personer, kan den medlemsstat, hvor ydelsen finder sted, kræve, at yderen fremviser dokumentation eller andet bevis, hvoraf det fremgår, hvornår han er begyndt at udøve sin virksomhed på dens territorium. Hvis yderen udfører ydelser for flere ydelsesmodtagerlande, skal hver enkelt ydelse eller hver ydelsesgruppe opgives enkeltvis.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sørger for, at de begunstigede får ret til at blive medlemmer af faglige organisationer og blive optaget i handelsregistret på samme betingelser og med samme retigheder og forpligtelser, som er gældende for landets egne borgere.

2. I tilfælde af etablering medfører retten til medlemskab valgbarhed eller ret til udnævnelse til ledende poster i den faglige organisation. Disse lederposter kan imidlertid forbeholdes landets egne statsborgere, når den pågældende organisation i kraft af en lovmæssig eller forordningsmæssig bestemmelse deltager i udøvelse af det offentlige virksomhed.

3. I Storhertugdømmet Luxembourg medfører medlemskab i »la Chambre de Commerce« (Handelskammeret) og »la Chambre des Métiers« (Håndværkskammeret) ikke ret for de begunstigede til at deltage i valg til ledelsesorganer.

4. Ved udførelse af tjenesteydelse kan de begunstigede kun forpligtes til det i stk. 1 anførte medlemskab og sammesteds anførte optagelse, når de udfører en ydelse eller en række ydelser, der strækker sig over en periode på over halvfems dage pr. kalenderår.

Artikel 6

1. Kræver en modtagelsesmedlemsstat af sine statsborgere for adgang til en af de i artikel 2 anførte virksomheder eller for udøvelse af disse en vandelsattest og bevis for, at de ikke tidligere er blevet erklæret konkurs eller blot et af disse beviser, anerkender denne stat som tilstrækkeligt bevis for andre medlemsstaters statsborgeres vedkommende en straffeattest eller i mangel af en sådan et dokument af samme værdi udstedt af en juridisk eller forvaltningsmæssig kompetent myndighed i oprindelses- eller hjemlandet, hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldte.

2. Hvis et sådant dokument ikke udstedes af oprindelses- eller hjemlandet, for så vidt angår erklæring på, at en person ikke har været erklæret konkurs, kan det erstattes af en erklæring afgivet på tro og love af den pågældende over for en juridisk eller forvaltningsmæssig kompetent myndighed, en notar eller en kompetent faglig organisation i oprindelses- eller hjemlandet.

3. De i overensstemmelse med stk. 1 og 2 udstedte dokumenter bør ved deres forevisning ikke være ældre end tre måneder.

4. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 8 fastsatte frist de til udstedelse af de oven for nævnte dokumenter kompetente myndigheder og organisationer, og underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne yder ikke de af deres statsborgere, der begiver sig til en anden medlemsstat for at udøve en af de i artikel 2 anførte